

TERCEL M1911 GOVERNMENT Colt Leírás

A következőkben a TERCEL M1911 Government GBB pisztolyát mutatnám be röviden.

Mielőtt ténylegesen a fegyver vásárlására került volna a sor, sokat gondolkoztam, milyen is legyen a „választott”.

Leginkább a klasszikus formájú pisztolyokat részesítem előnyben (ízlések és pofonok, ugye...), ezért az első gondolatom egy Beretta M9 volt. Sok huzavona és megghiúsult vásárlási kísérlet után aztán rátaláltam a Tercel 1911-es coltjára.

Bevallom őszintén az olyan ismert márkák mellett, mint a KSC, KJW, WE voltak fenntartásaim a számomra ismeretlen gyártóval szemben, de a típus, a nagyon kedvező ár (egy KJW Beretta árának kb. a feléért újonnan jutottam hozzá ehhez a holmihoz), és a teljesen fém kivitel végülis arra késztettek, hogy beruházzak egyre. Mivel nem vagyok szakértője a témának, ezért a leírásomban csak felhasználói szempontokat tudok majd figyelembe venni, ezt nézze el nekem a tisztelt olvasó! Kezdjük mindjárt az általános jellemzőkkel:

Tömeg (tár nélkül): 830g

Tömeg (tárral): 1020g (mindegyik saját magam által mért adat)

(Azt hiszem, a tömegadatok jól tükrözik, hogy egy „full metal” verzióról van szó...)

Lövedék kezdő sebessége: 310 FPS (0.20g BB, Ultrair Green Gas @ 20 C°)

Méretarány: 1:1

Kompatibilitás: Tokyo Marui

Működési elv: GBB

Tár kapacitása: kb. 25 BB

Tüzelési módok: semi auto

Folytassuk a csomagolással: a pisztolyt egy szerény papírdobozban vehetjük át, amiben egy alakra vágott szivacs bélés védi és tartja a helyén a fegyvert. Ez talán kevésnek tűnhet a némely gyártó által a fegyver mellé adott műanyag kofferhez képest, de személy szerint én úgy vagyok vele, hogy ha játékra viszem, akkor úgysem a kofferben tartom, ha meg itthon a szekrényben kénytelen porosodni, akkor ugyanolyan jó helye van a papírdobozban is. Ez tehát egy különbség, de semmiképp sem írnám fel hibaként.

A dobozban a fegyver egy darab tárral, egy kisebb zacskónyi „valamilyenbébével”, tisztító pálcával, leírással és egy garnitúra tömítés-szettel érkezik. Ez utóbbi kellemes meglepetés volt.

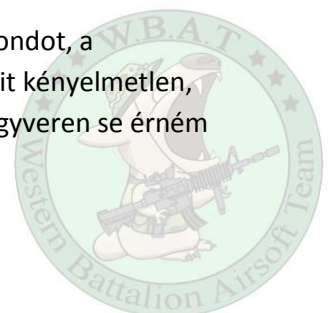
A komikum egyértelműen a használati útmutató, amiben a fegyver nevén és néhány főcímen kívül egy fia szó nincs a kínaitól eltérő bármilyen nyelven, szóval aki nem tud kínaiul, az ássa el magát (lehet, hogy nem csak kínai, de sok egyforma krikszkraksz, amikben egy közös mégiscsak van: egyiket se értettem). Őszintén szólva nekem a legjobban ez tetszett: kinyitom, első oldal nagy betűkkel „INTRODUCTION”, aztán egy csomó rizsa kínaiul... no comment... :)

A füzetke előnye viszont, hogy egy komplett és jól érthető két oldalas robbantott ábrával zárul, ami a tipikál júzereknek (mint én is vagyok) semmiképp sem árt. Hacsak azt nem vesszük ártalomnak, hogy valósággal buzdít a fegyver szétszedésére, ami meg nem jó, ha aztán elrontod, mert közben derül ki, hogy egy robbantott ábra nem tesz jó szerelővé...

A fegyver felépítéséről:

Bár teljesen fém, és ezt talán említenem sem kellene, a fegyver felépítése nagyon masszív darab benyomását kelti (új állapotban). Nem lötyög, nem zörög, szilárd cucc, aminek viszont működnie kell, az pontosan működik, siklik, satöbbi. A tárat sem kivételkor, sem a helyére illesztéskor nem kell erőltetni, de a többi alkatrészhez hasonlóan úgy cuppan a helyére, ahogy illik.

Az ergonómiáról annyit, hogy ha lőni kell vele, vagy kézben tartani, az nem okoz gondot, a tömegelosztása jó. A „safe mode” akasztóját biztosított állapotba tolni (nekem) kicsit kényelmetlen, valamint a szánakasztót se érem el, de ezeket az 1:1 méretarány miatt az eredeti fegyveren se érném el, szóval ez van.

Külsín:

Az, hogy egy fegyver szép vagy nem szép, rendkívül szubjektív dolog. Nekem mondjuk tetszik, másnak esetleg nem... A kidolgozottság már más tészta.

A fegyveren nagyon sok helyen jelölések találhatók. Évszámok, számok, meg ilyesmi. Amikor kiválasztottam, meg voltam győződve, hogy a szánon lévő felirat valamilyen tamponnyomásos eljárással készül, elvégre az egyszerű és olcsó. Magamban már el is könyveltem, hogy akkor az majd szépen le fog kopni. A valóságban ezzel szemben a fegyveren minden egyes felirat, jelölés gravírozott.

A legviccesebb a „Tokyo Mariu Made In Japan” felirat a sorozatszám felett...alapos munkát végeztek a fiúk a másoláskor... :) Azért arra kíváncsi lennék, hogy az összes ilyen pisztoly sorozatszáma ugyanaz-e, vagy ezzel azért variáltak... :)

Nem tudom eldönteni, hogy a pro vagy a kontra oldalhoz soroljam-e a fegyver csővégénél gyárilag levő narancs festést, ami az élestől való megkülönböztetést volt hivatott szolgálni. Volt. Mert már nem van. A gyártó ugyanis volt olyan előre látó, hogy a festékanyag valamilyen vízbázisú matéria, ami könnyen eltávolítható a fegyver anyagáról, így nem rontja az összképet, és nem kell kapargatni sem ahhoz, hogy eltűntesse az ember.

Használat:

Bár nem saját tapasztalat (nem én próbáltam először), de a tár használatba vételekor a kilőhető BB-k mennyisége folyamatosan áll be. Az első töltéssel mindössze néhány darab, majd egyre nagyobb mennyiségű lövedék lőhető ki egy töltéssel.

Amennyire eddig látom, egy töltéssel kb. egy tárat lehet számolni, azaz nagyjából 25-30 BB-t küld ki a tár. Azért sem érdemes vacakolni, mert mondjuk kilősz 25 BB-t, aztán kiveszed a tárat, megtöltöd BB-vel, és kilősz még ötöt (és megint kiveszed tölteni, ezúttal gázzal??). Egy töltés = egy tár, és kész.

Ez nem túl sok. Vannak olyanok, amik 2-2,5 tárral is elbírnak, de nyilván nem mindegy, hogy a gáz egy nagy fém szánt is mozgat még mellé, vagy esetleg egy jóval kisebb tömegűt, vagy ne adj' isten egy műanyagot. A mérést kb. 20°C külső hőmérséklet mellett végeztem „Ultraair” gázzal, és 0,25-ös BB-vel.

A leendő vásárló ezzel azért számoljon... (meg a filinggel is, mert az a nagy „vas” a stukker tetején valóság közeli élményt ad hátrasikláskor :)).

Ahogy az írás elején is látható, a fegyver nem rendelkezik sorozatlövési képességgel, ami egy GBB-nél nem is baj. Vannak olyan típusok, amiknél van, de ha az eredeti fegyver azt nem tudja, akkor (szerintem) szentségtörés bele tenni. Mert ha mondjuk egy Beretta M93R-em van, akkor rendben. Tudja... De ebben az esetben nem hiányzik.

A hopup természetesen állítható, amit a szán levétele után tudunk megtenni. Azaz leveszed, állítasz, vissza teszed, lősz, aztán vagy jó, vagy nem. A dolog előnye, hogy a hopup állító kerekén jelölve van, melyik irányba tekerve növelheted a hopup hatást, szóval valamelyest azért lehet sejteni közben, mit csinál az ember...

Kellemes meglepetés, hogy nem csak a fegyver külsején fém minden (leszámítva a markolaton levő műanyagot), de a belsejében is.

A pontosságáról/szórásáról mérésekkel alátámasztott adatokat nem tudok mondani (bár azért ez a BB típusától, hopup beállítástól, stb. is függ), azért a próbák alapján annyi biztos, hogy kb. 20 méterről nem okozhat gondot vele egy emberalakra leadott célzott lövés. Ami azt illeti én kisebb célterülettel próbálkoztam – sikerrel. Rövid cső, 310 FPS, szóval amit hoznia kell, azt hozza is, meg egy GBB amúgy sem arra való, hogy messziről szedje ki vele az ellent az ember...

Összefoglalva:

Nagyon pozitív benyomást keltő fegyver, amit az építési minősége, pontossága, ereje, valamint nagyon kedvező ára miatt csak ajánlani tudok azoknak, akik szánhátrasiklásos gázüzemű airsoft pisztoly vásárlását tervezik, és nem idegenkednek a klasszikusabbnak számító formáktól, mint ez a csaknem 100 éves konstrukció (1911-es terv, innen a neve).

Kontra oldalra írható az átlagosnál talán nagyobb gázfogyasztás, bár személy szerint én ezt nem hibaként említeném, csak a nagyobb mozgatott tömeggel kapcsolatos szükségszerűen „kapott mellékhatás”.

